

Charllotte Rørth, De dag dat ik Jezus ontmoette. Bekentenissen van een moderne ongelovige. Vert. Annelies van Hees. Amsterdam, Wereldbibliotheek 2017. 192 blz. € 17,99. ISBN 9789028427068. ChR is een Deense cultuur- en wetenschapsjournaliste van middelbare leeftijd, die in een Spaans kerkje enkele keren Jezus ontmoet. Zij kan haar ogen en oren niet geloven, en wil dat ook niet. Wat voor zintuiglijke of psychische reflexen speelden haar parten? Zij houdt zich voor een nuchtere vrouw. Maar, wat haar overkomen is kan ze niet ontkennen. Het brengt haar in verwarring en ze durft er niet mee voor de dag te komen. Wat ga je dan doen? Ze verdiept zich in wetenschappelijke literatuur, en gaat te rade bij theologen, psychologen, priesters en dominees. Was ze mij tegen het lijf gelopen, ik zou haar gewezen hebben op de inaugurale rede van Ruud Welten (BT 2017/1 p. 48) die over 'openbaring' spreekt. Ik zou dat lichtelijk belegen woord hebben vermeden, want dat wekt bedaaide connotaties uit de tijd van apologetische 'propaganda'. Maar ongetwijfeld doen zich in de context van geloofsbeleving soms ervaringen voor die dat woord verdienen: ze zijn voor de betrokkene overrompend, 'openbarend'. Ik noem twee klassieke voorbeelden: hetgeen Saulus op de weg naar Damascus overkwam en de ervaring waar Pascal van spreekt in zijn beroemde *Memorial*. Zulke ervaringen zijn van mystieke aard, ze gaan gepaard met zintuiglijke ervaringen. En die zijn uiteraard 'subjectief', ze hebben voor derden geen bewijskracht. Maar wie het overkomt geven ze wel volstrekte zekerheid. Het verandert hun leven. ChR werd gelovig en zelfs mystica. – Waarom is dit boek zo bijzonder? Hier spreekt iemand vanuit onverdachte hoek: ze weet niet wat haar overkomt en verzet er zich ook tegen. De Deense journaliste had er geen belangstelling voor, ze was er niet op voorbereid, laat staan erop uit. We weten dat mystiek doorgaans mensen ten deel valt die een intens geloofsleven leiden, en die daar vaak hun leven op inrichten: kluisenaars of kloosterlingen. Bij ChR – toegewijd beroepsjournaliste, huwelijkspartner en moeder van drie zonen – was niets daarvan te bespeuren. Ze groeide op in een weinig religieus nest, was weliswaar gedoopt in de lutherse staatskerk en kerkelijk gehuwd, maar dat was in haar milieu usance. Haar nuchtere mentaliteit en gesecculariseerd protestantisme noemt ze zelf: 'het geloof van het gezond verstand'. Verschijningen horen daar niet in thuis als je serieus genomen wilt worden. 'Dan is praten met de Zoon van God echt niet verstandig' (p. 38-39). ChR raadpleegt de meest gezaghebbende medische en psychiatrische kopstukken van Scandinavië en de halve Angelsaksische wereld om zeker te zijn dat haar belevenissen niet wijzen op een medische of psychische afwijking. Zij bezit ook de gave om zorgvuldig op de receptie van haar 'vreemde ervaringen' te reflecteren. Inmiddels leest ze nu ook Sint-Jan van het Kruis en Teresa van Avila. In de eerste herkent zij haar sterk lijfelijke betrokkenheid, bij de laatste is het of ze haar eigen aantekeningen leest (p.134). Het pleit voor de echtheid van haar relaas dat ze dergelijke auteurs tevoren nooit heeft gelezen; ze is niet 'beïnvloed'. Een boek dat onze tijd wat te zeggen heeft, al was het alleen al dat het kritisch maakt tegenover 'nuchtere vrijzinnigheid'. Wordt zij een mystica van de 21ste eeuw? Ze heeft er het schrijftalent voor. FB

Niet aangevraagde boeken worden alleen voor zo ver mogelijk besproken.